Td 006_7

Τ’ παπα-Ρή- τ’ παπα-Ρήγα θυγατέρα
ήταν χο- ήταν χοντροκωλαρούσα
ήταν χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την κ’βαλούσαν
πέντε αμά- πέντε αμάξια την κ’βαλούσαν
κι το Ρή- και το Ρήγα δεκαπέντε
κι το Ρήγα δεκαπέντε
και την πάαιναν στο σπίτι
και την πά- και την πάαιναν στο σπίτι
δεν τη χώ- δεν τη χώρισιν η πόρτα
δεν τη χώρισιν η πόρτα
ξήλωσαν τα παραστάθια
ξήλωσαν ξήλωσαν τα παραστάθια
δεν τη χώ- δεν τη χώρισι και πάλι
δεν τη χώρισι και πάλι
και ξισκέπασαν το σπίτι
και ξισκέ- και ξισκέπασαν το σπίτι
κι έβαλαν κι έβαλαν τη νύφη μέσα
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
πιθιρά πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας βάλε μας φαΐ να φάμε
βάλε μας φαΐ να φάμε
στου μικρό του καζανούδι
στου μικρό στου μικρό του καζανούδι
ν απού παίρ’ ν απού παίρ’ πολύ και λίγου
ν απού παίρ’ πολύ και λίγου
ν απού παίρ’ πεντ’ έξ’ γελάδες
ν απού παίρ’ ν απού παίρ’ πεντ’ έξ’ γελάδες
και του Ρή- και του Ρήγα το νταμάλι
και του Ρήγα το νταμάδι.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
πιθιρά πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας βάλε μας κρασί να πιούμε
βάλε μας κρασί να πιούμε
’π’το μικρό το βαρελούδι
’π’το μικρό ’π’το μικρό το βαρελούδι
ν απού παίρ’ απού παίρ’ τρακόσια μέτρα
ν απού παίρ’ τρακόσια μέτρα.
Πιθιρά από τη χαρά της
πιθιρά πιθιρά από τη χαρά της
τ’ς ήρθε για τ’ς ήρθε για να κατουρήσει
τ’ς ήρθε για να κατουρήσει
κι άντ’ απόλ’κε τη σαρσάρα τ’ς
κι άντ’ από- κι ανταπόλ’κε τη σαρσάρα τ’ς
παίρ’ τα σπί- παίρ’τα σπίτια σαν καράβια
παίρ’ τα σπίτια σαν καράβια

κι τα τζάκια σα μπαριάκια
κι τα τζά- κι τα τζάκια σα μπαριάκια
ήταν κι έ- ήταν κι ένας κουτσομύλος
ήταν κι ένας κουτσομύλος
κι άρχισε να λιογιορνάει
κι άρχισε κι άρχισε να λιογιορνάει
ντερμιντζής ντερμιντζής απ' τη χαρά του
ντερμιντζής απ' τη χαρά του
παίρ' τ' σαψάκα[1] τ' στ'ν αμασχάλη
παίρ' τ' σαψά- παίρ' τ' σαψάκα στ'ν αμασχάλη
κι τ' μπουγά- κι τ' μπουγάτσα στο κεφάλι.

Τ' παπα-Ρήγα θυγατέρα
ήταν χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την κ'βαλούσαν
κι το Ρήγα δεκαπέντε
και την πάαιναν στο σπίτι
δεν τη χώρισιν η πόρτα
ξήλωσαν τα παραστάθια
δεν τη χώρισι και πάλι
και ξισκέπασαν το σπίτι
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας φαΐ να φάμε
στου μικρό του καζανούδι
ν απού παίρ' πολύ και λίγου
ν απού παίρ' πεντ' έξ' γελάδες
και του Ρήγα το νταμάδι.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας κρασί να πιούμε
'π'το μικρό το βαρελούδι
ν απού παίρ' τρακόσια μέτρα.
Πιθιρά από τη χαρά της
τ'ς ήρθε για να κατουρήσει
κι άντ' απόλ'κε τη σαρσάρα τ'ς
παίρ' τα σπίτια σαν καράβια
κι τα τζάκια σα μπαριάκια
ήταν κι ένας κουτσομύλος
κι άρχισε να λιογιορνάει
ντερμιντζής απ' τη χαρά του
παίρ' τ' σαψάκα τ' στ'ν αμασχάλη
κι τ' μπουγάτσα στο κεφάλι.

[1] Σαψάκα: η σέσουλα.